

DE HOOP

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

PRYS DER INSERTIE:
20 centimen den drukregel.
40 centimen de reclamen.
Alle toezending van brieven, enz.
moet vrachtyr den opsteller toege-
zonden worden.

HUB. DE COCQ.
St.-Truiden. (Schuerhoven).

Godsdienst.

Vaderland.

Moedertael.

Landbouw.

ABONNEMENT PRYS:
Voor de Stad 5 fr. per jaer.
• 5 fr. per 6 maanden
• 4-75 fr. per trimester.
Voor Buiten 6 fr. per jaer.
• 5-50 per 6 maanden.
• 2 fr. per trimester.

SINT-TRUIDEN, 13 OCTOBER 1860.

STAETKUNDIG OVERZICHT.

De piemontesche troepen, aangevoerd door den koning in persoon, trekken de Beide-Sicilien langs dry verschillende kanten binnen. Zy zyn 25,000 man sterk zonder de byzondere troepen te tellen. Dit legerskorps heeft eene talryke artillery tot zyne beschikking. Een gedeelte van het materieel is reeds tot zyne bestemming aengekomen en ter beschikking van Garibaldi gesteld.

De officiële Gazette van Turyn bevestigt dat reeds twee piemontesche brigaden het napelsche grondgebied binnengetrokken zyn. De *Nazione* zegt insgelyks dat de piemontezzen op verschillende punten de Abruzzen zyn ingerukt. Twee eskadrons van het regiment gidzen zyn naer Rieti vertrokken om zich daer by den staf van het koninglyke leger te verwoegen.

Het is niet om Garibaldi tegen te houden of te betuigen dat de piemontezzen het koningryk Napels zyn binnengetrokken maer om dezels revolutiewerk te voltrekken. Er is thans geene spraek meer om hem den weg naer Rome te banen, maer om hem den overtocht des Voltorno's te verschaffen. Garibaldi is tegengehouden onder de muren van Capua; Victor-Emmanuel zal hem zyne kanons ter hulp zenden. Alle geschil tusschen die twee roovers is uit de weg geruimd; de begoocheling is volbragt, Europa op het ys geleid.

De *Perseveranza* meldt dat baron Wenspeare die nog de rol van minister des konings van Napels te Turyn speelt, geprotesteerd heeft tegen het aendeel dat de piemontezzen aen het gevecht van den Voltorno genomen hebben. Dit dagblad voegt er by dat de regering van Victor-Emmanuel de beweegredenen van haer gedrag aen Europa zal kenbaar maken.

Ook meldt de *Patrie* dat het gedrag van Piemont het voorwerp eener protestatie van wege de dry groote mogendheden Rusland, Oostenryk en Pruisen, zou geweest zyn.

Tegenover de groote troepen-koncentreering welke Oostenryk op de uiterste grens van het venetiensche bewerkstelligt, zal het overige van het sardinische leger post gaen vatten in de Romangna en in de hertogdommen.

Garibaldi heeft eenen zynen *aides-de-camp* naer M. de Villamarina gezonden ten einde hem te bedanken over de hulp welke de piemontezzen hem in den veldslag van den Voltorno bewezen hebben. Het zyn de piemontesche troepen en artillery welke de overwinning der garibaldisten beslist hebben.

Garibaldi heeft insgelyks de matroozen-kanoniers van het engelsch schip *Renown*, dat thans ter reede van Napels ligt, doen bedanken, omdat deze welke zich dien dag met verlof aen land bevonden, de stukken der garibaldisten bediend hebben.

Sedert het gevecht van den 1 oct. heeft er geene nieuwe ontmoeting voor Capua plaats gehad. De garibaldisten wilden eene brug over den Voltorno werpen; maer de koninglyke troepen met hunne artillery hebben de operatie belet. De garibaldisten wachten op de aankomst der piemontesche pontonniers. De daerstelling dier brug zal tot eene belangryke worsteling aenleiding geven, omdat de garibaldisten er over zullen kunnen trekken om Capua te omsingelen. Op dat tydstip zullen al de piemontesche versterkingen op het napelsche grondgebied aengekomen zyn. De piemontezzen werden rond den 15 voor Capua verwacht; zy komen te land en ter zee aen. Men denkt dat byaldien zy den Volturo in groot getal overtrekken, de napolitanen, te zwak om eene zoo uitgestrekte lyn te verdedigen, Capua zullen ontruimen en zich te Gaëta concentreren, waer de koning en zyne broeders vast beraden schynen zich tot het uiterste te verdedigen. Deze plaats heeft eenen voorraad voor 50 duizend man gedurende zes maanden, en derzelver talryke versterkingswerken zyn op eene ontzagwekkende wys gewapend.

De discussie over de annexiën duert voort in het turyner parlement. M. La Farina, den toestand afmalende, zegt dat, in de tegenwoordige omstandigheden, men spoedig de vryheid der stemming moet inrigten.

Sedert de revolutie bestaan er in Sicilie geene municipaliteiten noch regelmatige geregtschoven meer. Ten einde de soldaten te beloonen heeft men hun veroorloofd onder hen de

gemeente-goederen te verdeelen. Dit heeft eene worsteling en byna den burgeroorlog veroorzaekt. De openbare opinie verlaet het gouvernement hetwelk zich verlaten ziende zynen toevlugt heeft moeten nemen tot het geweld en de vervolging.

Eene correspondentie uit Wenen van den *Journal de Dresde* zegt dat Rusland zynen ambassadeur te Turyn terugeroepen heeft.

De *Correspondentia* meldt dat Spanje stellig een kongres van de katholieke mogendheden te Gaëta vraegt.

Europa bevindt zich in eene der grootste krisissen welke het nog sedert eeuwen doorgestaan heeft. Dat is het gedacht van alle ernstige mannen. Van den eenen kant de revolutie, van den anderen kant, het publieke regt, ziedaer de twee tegenstrydige principen die hunne laatste worsteling gaen beginnen. Die hevige stryd kan nog eenige weken of eenige maanden achterblyven; maer onvermydelyk zal de botsing plaats hebben en gruwelyke gevolgen hebben.

Indien, zoo als men zegt, de vereeniging te Warschau krachtadige maatregelen tot demping der italiaensche revolutie neemt, dan is Frankryk gedwongen vroeg of laat de verdediging van het princip der nationaliteiten te nemen; en waer zal dan de worsteling stil blyven? Het oosten wacht slechts het sein tot den opstand, en reeds is Hongarie in rep en roer. Het is te vreezen dat het jaer 1861 de rampspoedigste en de merkwaardigste gebeurtenissen dezer eeuw zal zien gebeuren.

Het Kongres.

Wat nu het bedoelde kongres betreft, waervan in de dagbladen spraek is, zoo wordt in sommige kanselarijen gezegd dat Rusland, Oostenryk en Pruisen, na de byeenkomst te Warschau, aen de mogendheden een manifest zullen uitvaardigen, over de noodzakelykheid om aen den tegenwoordigen toestand van Italie een einde te makea, en Europa tegen verdere verspreiding eener revolutionnaire propagande te waerborgen. Op grond daervan zou alsdan een kongres worden voorgesteld, terwyl Frankryk en Engeland zouden worden uitgenoodigd om daeraen hunne goedkeuring te schenken. Engeland heeft zich daertoe reeds bereid getoond, en moet reeds te kennen hebben gegeven dat het verlangt, dat de bevolkingen van Midden-Italie, met uitzondering van een grondgebied dat aen den Paus zou overgehouden worden, zouden worden opgeroepen om op nieuw te stemmen over hunne aenhechting. In dit geval verlangt Engeland eventwel, dat alle civile en militaire ambtenaren in Piemont uit die stemming zouden gesloten zyn, terwyl in geval er over de annexie van Napels en Sicilie zou worden gesmeed, er de aenhechting dezer staten ook niet zou worden erkend. Met dat al zal men moeten bekennen dat het denkbeeld van zulk een kongres nog niet veel beteekent; want wat zaleen kongres helpen, zoolang het princip van niet-tusschenkomst gehandhaefd wordt, en de besluiten van die vergadering dus nooit ten uitvoer kunnen gebragt worden? Daer intusschen de Paus nu voor vast schynt besloten te hebben Rome vooreerst niet te verlaten, zal zyn leger eene herinvorming ondergaan, waertoe een vroeger bepaeld bedrag van 800,000 fr. thans zal worden gebrukt tot den aankoop van geweren in Frankryk. Napoleon paet de Paryzenaers met de hoop van een kongres: maer de byeenkomst van Rusland, Pruisen en Oostenryk te Warschau, wat is dat anders dan een waer kongres, waer Frankryk uitgesloten is, en waervan Engeland de ziel is, dat de *Coalitie* aenprikkelt. Napoleon gevoelt zyne neerlaeg en wil behendig de Franschen begoochelen met te zeggen dat hy een kongres zal byéeroepen. Ja, Bas Louis, het is reeds byéengeroepen zonder u en tegen u!

De wonderbare gebeurtenissen welke zich slag op slag met eene noodlottige snelheid opvolgen roepen ons alle dagen toe dat wy voor de poorten van eene nieuwe toekomst staan. De levens- en vernieuwigingsgeest levert in deze stormvolle dagen eenen geheimzinnigen oorlog van vernietiging, van ontbinding, van dood.

Het lot der toekomst, het behoud der heiligste zaken van het menschedom hangt van den uitslag dezer worsteling af.

— Gy zyt wel lang weggebleven, zegde zy tot den jongen man, met eenen zoeten en droeven grimlach... zie... het is reeds laet... de maen staet reeds aen den hemel... de kinderen wachten u... Pablo, kust uwen vader!

Het jongetje omhelsde den edelman die het bruine en kroezelige hoofdje tegen hem drukte; hy omarmde insgelyks het jonge meisje; maer het onnoozele kindje was ingeslapen, en gevoelde den vaderlyken kus op de bloozige wangen niet.

Toen de kinderen vertrokken waren, drukte de jonge man zyne vrouw tegen zyne borst, en kustte ze op het blanke voorhoofd. Het was als of hy ze naer eene lange afwezigheid terugzag, en nogtans waren zy van s'morgens maer gescheiden geweest.

— Hebt gy dan geen liefdewoord voor my, Maria? zeide hy haer op een half verwytenenden troon... Waerom my met een zoo treurig gelaet ontvangen?... Bezie my!

Dona Maria hief twee liefdevolle oogen naer hem op; maer hun blik was droevig.

— Zyt niet kwaed, Alfonso, smeekte zy hem, terwyl zy haer bevallig hoofd, wiens gitzwart haar in zwierige golven heengleed, op de schouder van haer man neerlegde; zyt niet kwaed... maer zoodra gy vertrekt, bevangt my eene angstvolle droefheid... byzonder sedert wy dat huis opnieuw bewoonen... Iederen keer dat ik myne kleine arme Laura roep, schynt het my de stem van myne aengnomene zuster te hooren die my antwoordt en vraegt: waerom ik haer nog niet gewroken heb.

Vandaag is het aen niemand meer toegelaten lydelyke aen schouwer te blyven, indien hy, door eene werklooze en laff onachtzaamheid in zynen kring van werking, geen aendeel o zich wil nemen van de nakende onheilen en van de dreigend straffen.

De gebeurtenissen roepen een ieder toe met eene donderende stem van zyne overtuiging te raedplegen, ten einde hy stellig wete wat hy wil; want men staet er voor in, en eersdaegs zal men er rekening moeten van geven aen zynen tegenstrever in de worsteling.

Ons twyfelend tydstip, onder het geleide der maçonnieke logie, werpt het woord *vryheid* als eenen gouden appel onder de verblindde en ligtgeloofige menigte; hoe algemeener, hoe onbepaelder, hoe dubbelzinniger de zin er van is, hoe meer men er vindt die in hunne verblindheid hetzelfde met greigheid en geestdrift aenhangen, terwyl de liberale verleiders van het onervarene volk er met eene zelfzuchtige beradenheid profyt weten uit te trekken om het geweten van den armen, van de noodlydenden uit te dooven, om deszels drift en lusten te ontvlammen, en om er alzoo, onder bedriegelyke voorwadsels, een blind werktuig van vernieling van te makea ten voordeele hunner heerschzucht, hunner roofzucht en hunner overweldiging. Aldus gebeurt hetgeen zich in het verledene zoo dikwyls heeft opgedaan, en dat de hedendaegsche revolutie in bloedige karakters komt bewyzen. Hoe grootscher het aenlokkingswoord, hoe afschuwelyker de schelmstukken en euveldeaden, die in deszels naam gebeuren.

Maer welk zyn de voordeelen welke zy den volkeren beoofd hebben? Het regt is bezweken voor de overmagt. Werpt eenen oogslag op den bloeddronken grond van Italie: te Napels heerschen de revolutionnaire maçonnieke liberalen: te Napels worden hunne principen gevolgd, hunne voorschriften en ordenwoorden nagekomen, en Napels wordt op dit oogblik door eene rampspoedige verwarring en vernielende regeringsloosheid geteisterd; de arme man, wien men geld en goed beloofde, is ter neer geslagen: den nood is zelfs den dorpel der deur overgeschreden.

Met eene grenslooze onbeschaemdheid, met eene spottende huichlary roepen zy het verontwaardigde Europa toe: dat zy op het grondgebied van den H. Stoel getrokken zyn om er de orde, het gezag, het zedelyke grondstelsel te herstellen, om het welzyn van den armen te bewerken. En zy hebben alles vernietigd en verwoest, alles omverre gesmeten wat waerlyk magtig zou zyn en is, en vastheid kan hebben. En de armoede, zuster van de verwoesting, is de gezellin van den armen geworden, heeft eene plaats aen deszels haerd genomen. Wat heeft de maçonnieke revolutie daer gedaan tot verbetering des toestands van den armen? Niets. Zy gevoelt zich onmagtig tegenover die algemeene verwarring, die schrikkelijke wanorde, die toenemende noodlydendheid. Met hunne omwentelings principen hebben zy het in Italie onbekende pauperismus ingevoerd: de arme man verliest en zy verdeelen zich den buit.

Hoe, zy, die alle menschelyke en goddelyke wetten verachten, het volk tegen hunne wettige opperhoofden ophitsen, de valsche leerstelsels, de bedorvenste principen aenprediken, alles omverwerpen wat hun in den weg staet om tot hun doel te geraken. zy durven zich aenstellen als de beschermers, de herstellere van rust, zedelykheid en welzyn?

Menschelyk gesproken, hebben wy geene hoop meer: de volken hebben samengezworen tegen onzen algemeenen Vader; talryke legerscharen zyn de pausselyke Staten verraderlyk en zonder de minste reden binnengetrokken, een catholyk leger, klein in getal maer groot door zynen heldenmoed, heeft dapper voor regt en godsdienst gestreden onder het geleide van eenen anderen Machabeus; maer door het geweld overrompeld heeft het moeten wyken voor gedoemde krygsbenden. Veel kostbaer bloed is er reeds vergoten, onuitsprekelyke sommen geld verkwist, onberekenbare schade aengerigt, alle regten, alle wetten, alle gezag miskend, geschonden; de armoede neemt toe.

Doch wy moeten het met een diep gevoelen van droefheid, met afgryzen bekennen, nog grootere, nog akeligere onheilen bedreigen het reeds zoo diep geschokte, het zoo hevig wankele Europa, indien de vooruitgezette denkbeelden en principen van de revolutionnaire liberale party die op dit oogenblik de overhand in Italie heeft, algemeen aengenomen worden.

Don Alfonso drukte Maria nog heviger tegen de borst en kustte vuriglyk hare wangen, welke zich met den bios eener diepe ontroering verwden.

— Ik wil niet dat gy lydt, zeide hy haer... onze liefde moet alle smertelyke gedachtenis uitroeyen... voldoet u het tegenwoordige niet, lieve Maria?... en de toekomst... is zy niet heilvol voor ons?... sedert zeven jaren vereeniging, heeft onze liefde altyd steeds aengegroeid en toegenomen... en onze kinderen... de onnoozele schepseltjes welke hef geluk ons door God en zyne heilige Moeder geschonken, moeten verdubbelen... Maria, myne teergeliefde, laet ons toch niet ondanckbaer zyn jegens de voorzienigheid...

Hy trok ze op zyne knie, en betoog haer de zuiverste liefkozungen. De maen schoot hare stralen zoo lief, zoo geheimzinnig door de mirten- en oranieboomen die de kruisboogvensters omkransden, en omschemerde de oude zael met een twyfelachtig licht; het zachte avondwindje kispelde door de blaren en wierp de balsemige geuren der bloemen in het vertrek; in de verte weergalnde het regelmatig gesuis der springende wateren in den tuin.

— Hoe zou het ongeluk u hier kunnen treffen, myne geliefde? vroeg Alfonso terwyl hy hare donsigte wimpels met kussen bedekte.

En de jonge vrouw haer voorgevoelen verdoovende en de doodsbedreigingen welke de muren der oude gaenderijen gedurig terugkaetsten, voor een oogenblik vergetende, murmelde zachtjes met eene van liefde bevende stem:

Hermandès.

La vengeance la plus terrible est celle que le temps a comprimée. (Lord Byron.)

I.

De Verschyning.

— Moeder, moeder, riep een knaepje terwyl het tot eene jonge vrouw liep die een wichtje, pas zes maanden oud, aen de moederlyke borsten droeg; moeder, Laura wil mynen bal niet teruggeven.

De jonge vrouw legde eenen vinger op den mond, en toonde aen het knaepje zynen broeder die ingeslapen was; zy boog zich naer den ingesluimerden lieveling, en trachtte de borst den roozigen lipjes te onttrekken. Het blonde hoofdje gleed op de armen der moeder neder, welke, met aen eene moeder alléén teervolle zorg eigen, de bewegingen van het kind gadesloeg en navolgde. Zy omhelsde het zachtjes en koesterde het zoo kommervol in de wieg.

Op eenigen afstand stond een jonge man, diep bewogen, dit schoone tafereel van den huisseliken kring na te speuren; hy leunde tegen de deur van de oude zael, en onder de zoetste zielsaendoeningen weggevoerd, vaegde hy zich eené traen uit het oog; liefdes- en geluksgevoel overstelpde zyn hart. De jonge vrouw trad hem toe met de twee oudste kinderen, het eene op den arm en het andere aen de hand: een lief klein meisje, wiens matte oogleden onder den slaep bezweken.

Maer dit niettegenstaende mogen wy onzen moed en ons betrouwen niet verliezen. Het einde der vervolgers van den catholyken godsdienst in de 19^e eeuw zal gelyk zyn aen datgene van de 18^e eeuw; hy die dief uitroepen dat de bliksems van het Vatikaen niet bekwaem waren de wapens uit de handen zyner soldaten te rukken, zag weldra zyne schoonste legers gesneuveld en vervozen in de omstreken van Moscou, en achte zich gelukkig te mogen gaen sterven op een eiland. Alsdan ook zegenpraelde de Kerk, wanneer hare vyanden geloofden haer voor altyd vernietigd te hebben, en aldus zal zy zegenpralen in de 19^e eeuw.

Eventwel is iedereen overtuigd dat die staet van zaken niet lang kan blyven duren. Er moet en er zal eene oplossing komen. Ondertusschen laet de straf zich reeds voelen. Gansch Europa boet reeds de principen van de maconnikke logie uit! Eene ongewoone spanning houdt alle geesten bezig, men vraegt zich met angstige bezorgdheid wat er zal gebeuren en niemand is bekwaem een bepaeld antwoord te geven. Niemand kan den digten sluier opligten waerin de toekomst gehuld is; daeruit spruiten de grootste stoffelyke nadeelen voort: de handel kwynt en durft geene zaken ondernemen, de eetwaren worden duur, alles kwynt en het is als lage de tegenwoordige samenleving op haer sterfbed uitgestrekt om weldra, in eene algemeene vernietiging, in eene algemeene verdelging, haren laetsten snak te geven.

En die akelige toestand is ons berokkend door het liberalismus, door de logiemannen die Europa revolutionneren en verarmen en zich zelven verryken. Voor hen de ryke buit; voor hunnen andersgezinden medemensch, de armoede, de dood. Europa gaet gebukt onder het liberalismus die het pauperismus na zich sleept.

Napoleon Ontmaskerd.

Men zou zoo blind moeten zyn als de mol, om de hand van Louis-Napoleon niet gewaer te worden in al de gebeurtenissen van Italie en niemand zal hem gelooven, al zou hy dan nog honderd eeden per dag zweeren, dat hy in alles zoo onnoozel is als een lam.

Ziehier andermaal een staeltje van de goede trouw des keizers: wy vinden het in eene correspondentie van Parys die doorgaens zeer goed is ingelicht:

« Verscheidene pauselyke officiers, die ik u zou kunnen noemen, zegden ons dat toen generaal Cialdini den dag na den slag van Castelfidardo, te Loretten kwam om de kapitulatie van Ancona te regelen, hy luidop verklaerde voor een twintigtal officiers:

« Al wat ik gedaen heb, deed ik met toestemming uws keizers. De keizer zegde my te Chambery: Zyt gy nu in « staet Lamoriciere aen te vallen. Ik antwoordde hem, ja. Hy « zegde andermaal: welnu, doet het, maer doet het spoedig. » Dat gezegd werd door verscheidene personen gehoord en door dry dezer, die hoogst geloofwaardig zyn, aen my bevestigd.

De revolutie ontmaskerd zich in al hare afzigtelykheid; wy hebben reeds gezegd dat Garibaldi eene nationale belooning had toegestaan aen de familie van Milano.

Wat heeft die man gedaen, om eene nationale belooning te verdienen?

Milano is een moordenaar; het was hy die op het leven van den koning van Napels Ferdinand I aenlegde, en als zoodanig door de regthanten tot den dood verwezen werd.

Het heeft zich by dit alles niet bepaeld.

De Constitutionnel kondigt aen dat de kommandant der nationale wacht, de officiers welke onder zyne bevelen staen heeft byeengeroepen en dat zy al te samen naer het kerkhof zyn gegaen om er de immortellen-kroonen op het graf van den moordenaar neer te leggen.

« Het feit, zegt la Patrie van Parys, is ongelukkiglyk maar al te waar. »

Wy vernemen dat, om de maet te vullen, dezelfde kommandant der nationale wacht, eene inschryving geopend heeft om te Napels een monument op te rigten ter eere van den koningsmoordenaar.

« Het is genoeg, zegt nogmaels la Patrie, zulke akten aen te halen om er door het openbaer geweten regt over te laten doen. » Inderdaed Milano is en blyft een moordenaar, en de moord mag niet beloond en verheerlykt worden.

GEMEENTE-KIEZINGEN.

De gemeente-kiezingen zyn aenstaende in België. Gemeenteraden vormen is allerbelangrykst, allergeewigtigst, en betreunswaerdig is de geest van onverschilligheid, die in deze omstandigheden de kiezers gewoonlyk bezielt. Het is nu de tyd van te onderzoeken welke de reden zyn dier onverschilligheid welke zoo menig kundig man van de gemeente-raden verwyderd houdt.

In tegenwoordigheid van het dreigende gevaer dat al te ras kan voorkomen, in tegenwoordigheid der omwentelingen die gansch Europa in opschudding brengen, is het vandaag hoogst noodzakelyk die burgers te kiezen welke zich aen het algemeene belang willen toewyden, de noodige bekwaemheden bezitten om stad's zaken wel te besturen, en byzonder den koophandel kennen, waerdeeren, en hem zullen begunstigen.

Kiezers, laet u niet met den neus leiden! kiest mannen die voor de verdediging van de belangen der burgery durven op

tafel slaen, en daer in den raed niet zitten knikken en bukken, zonder hart noch begryp van uwe intresten. Waarheid en regtvaardigheid moeten eenen raedshoer geleiden, en dat is onmogelyk wanneer de mannen die men kiest hunne eigene belangen boven die der burgers zetten en voorstaen!

In tegenwoordigheid der belangvolle gebeurtenissen moeten de kiezers vertegenwoordigers aenzetten die hun mandaet waardig zyn, die een burgerlyk hart en karakter hebben. De gemeente moet alleen dienen tot voorwerp van het bewerkstelligen des talents, der ondervinding en van den yver voor het burgerwelzyn.

Door de stemming van 30 oktober moet gy toonen dat gy de stad wilt bestierd hebben door mannen welke gy goed en bekwaem kent om uwe belangen voor te staen. Noemt die burgers welke gy weet aen het openbare welvaren verknocht te zyn, en bereid al hunne kennissen aen het gemeente-bestier te leenen om de intresten onzer stad en onze vrye instellingen te verdedigen. Laet u door geen dol geschreeuw, noch ronkende woorden en beloften misleiden: want niet zelden gebeurt het dat een kandidaat belooft alles over hoop te smyten en al de kiezers in één jaer ryk te maken; en hy zorgt voor zich alléén en wordt al ryker en ryker! komt hy zyne profession de foi voorlezen, dan zeker is er geen betere vertegenwoordiger (voor de gemeente- en de provincie-raed even als voor de kamer is het altoos hetzelfde deuntje) dan hy; hy zal voor 't regt en de belangen des volks sterven en zoo voort.

Ydele woorden, klatergoud! — Wat heeft men u in de kiezingen al niet op de mauw gespeld? Er moet dus nu opgepast worden dat er geen man gekozen worde die de algemeene belangen niet alleen krenkt maer verwaerloost en zyne intresten beter weet te vinden en te maken dan die der burgers.

Burgery en bovenal handeldryvende burgery, gy hebt al wat afgezien; gy weet genoeg wat er hapert; gy zyt genoegzaam ingelicht over hetgeen u te doen staet. Dit alles is daer zoo juist in ons gedacht gekomen en wy zeggen daer nog by: het is niet genoeg de zoon eens ryken, een rykman te zyn, veel geld te bezitten of nobel van afkomst te wezen; wy vragen dit alles niet, maer willen kunde, bekwaemheid, onbaatzuchtigheid, en vooral kennis en behartiging van den koophandel. De eenvoudigste burger, indien hy wezenlyke verdiensten bezit, schynt ons geschikter om voor onze belangen te zorgen dan hy, die te midden van rykdom en pracht is opgevoed en het burgerlyke leven niet zou kennen, niet weet wat eene burger toekomt en voor zyne beurs werkt. Kunst, geleerdheid, wetenschap en industriële kennissen vindt men hoofdzakelyk onder de burgery. Het is by haer dat die schatten te ontdekken zyn.

Overigens gy zyt nu verwittigd; maer let op: want hy die een mank of blind peerd voor zynen wagen spant, heeft later geen regt tot klagen en te zeggen: « myn peerd trekt my in den gracht. »

De leden van den gemeente-raed wier mandaet eindigt met 31 december aenstaende, en die den 30 dezer aen eene herkiezing zyn onderworpen, zyn de volgende: MM. Delgeur, Burgemeester, Portmans en Vandenbergh, Schepen; Vanvinckenroye, Ulens, Otten en Vandenhove, leden. Deze laatste vertegenwoordigt de sectie Schurhoven.

Daer de H. Vandenhove van woonst veranderd is en by gevolg het mandaet voor Schurhoven niet meer kan aanveerden, zoo schynt het dat er zich twee ernstige kandidaten voor die voorstad op rang zetten, en dat er nog al eene hevige worsteling zal plaets hebben.

HAEK EN OOGEN!

Al de wevers van Frankryk hebben onlangs weer een ammelake van groene kleur op den boom van hun getouw geslagen. Baes Louis heeft immers in zynen *Moniteur*, tot meerdere kullagie van zyne gefopte en geklauerde onderdanen, nogmaels het knoddige woord van *Congres* op het tapyt geroepen.

Don Quichotte de la ruse,
Allons, parbleu, de la valeur!
Le monde veut bien qu'on l'amuse.
Aux colonnes d'un *Moniteur*
Exploiter l'Europe et la fraude
S'accorde avec nos plans secrets.

Vite un Congrès!
Deux, trois Congrès!

Princes, soyez sans défiance!
La paix! la paix! vive la paix!

Zouden er na zoo ruime jaren kullagie nog snullen bestaen, zot genoeg om aen den voorstel van een *Congres* gehoor te geven? Noemt eens een *Congres* ter wereld dat bestendige vruchten heeft voortgebracht? Het is nog zoo lang niet geleden dat men zich te Weenen, in 1815, byéénluitte om daer, na het kanongeschal van Waterloo, de zaken van Europa te regelen. De groote en gekroonde kullagiemeesters hadden anders niets ter harte dan hunne troonen weer te bekruipen, waer Napoleon I ze van afgebesemd had. Maer het volksbestaen op goede zuilen zetten, zich voor het welzyn hunner onderhoorigen verpligten en slagtofferen! Kullagie!

Dons Quichottes de la ruse,
Allons, parbleu, de la valeur!

haren man aen het moorddadige staet van den hooswicht niet blootstellen... Waerom hem doen opzoeken?... zy zal zwynen... nogtaas lydt zy geweldig. Aldus brengt zy den gansen nacht in eene koortsachtige onrust door... Des 'smorgens, by het inslapen, komen schrikverwekkende droombeelden haren gefolterden geest bestormen; en die oogeblikkele rust schokt haer nog heviger dan de slaeploosheid... Middelerwyl glydt de dag henen... het uerwerk slaet uer op uer; ieder mael beeft zy van schrik en meint eenen doodkreet te hooren. Alfonso die reeds lang gewerkt heeft aen de verzekering der rust van Maria, geloof, by het zien van al die folteringen, dat het beter is haer van Hernandes te spreken.

— Maria, zeide hy, *Hy* heeft de stad verlaten.

— Ah! gilde zy... de moordenaar?...

Zy greep met geweld den arm van Alfonso en vroeg hem stil:

— Waer is hy heen gegaen?

Er was als iets verdwaeld in haren blik. Alfonso verschrikte.

— Waer is hy heengegaan? hernam zy luidop en gebiedenderwyze.

— Hy is voor eeuwig uit Sevillen gebannen; en het is hem zelfs, onder de strengste dwangstraffen, verboden den kring van tien uren rond de stad te bewoonen.

Maria zag rondom henen, bragt de hand op het voorhoofd, als om hare gedachten te verzamelen, sloot de oogen, en terwyl zy op de knieën viel, bewoog zy de lippen in een vurig gebed. Daarna liep zy yllyngs naer de wieg van haer dochtert-

Le monde veut bien qu'on l'amuse
Aux colonnes d'un *Moniteur*.

Baes Louis die men zoo wel den oppersten der vossen als der Fransen noemen kan, heeft nu weer zoo veel speels gemaakt dat de moederen te zeer aen het woelen vallen, en laet om het oogenblik eenigzins by het volk te bevredigen deze woorden uitgaen:

Vite un Congrès!

Deux, trois Congrès!

Quatre Congrès!

Cinq Congrès! dix Congrès!

Maer, in Godes naem! wie zal in dat *Congres* tegenwoordig zyn? Rusland?... dat reeds in eenen hoek met Oostenryk duchtig tegen Frankryk aen het fiezelen zit. Pruisen?... dat al zyne muzykanten heeft byéengeroepen om het liedje: *sie sollen dich nicht haben, den freijen deutschen Rhyh!* weer op nieuwe akkoorden te zetten, en gansch Duitschland geestdriftig rond te jagen. Oostenryk?... dat reeds op al de gelypsteenen van den lande zyne bajounetten wet om Italië binnen te trekken. De Paus?... die met eene excommunicatie in de eene hand tegen de baenstroopers, met de andere reeds de deur van zyn paleis vast heeft om uit Rome te vertrekken, enz.....

Men moet waerlyk een groot betrouwen stellen in de zottigheid van de menschen, om na zoo veel bedrog en schelmery weer met de kullagie van een *Congres* voor den dag te komen. Baes Louis, zoo men meermalen gezegd heeft, bezit noegenaeml geene principen dan die van Machiavel. Doch hetgeen men uit al zyne redevoeringen kan opdoen is, dat hy eene grondelooze verachting voor de menschen koestert. Hy liegt, hy bedriegt maer toe, en dat zonder van houding, van wezenstrekking, van stem of van blik te veranderen! Die zulks kan, mag waerlyk zich beroemen dat hy den bliksem van de menschen geeft.... Zou hy zulks wel van zynen omgeefde hebben? Die ook, te St. Helena, sprak over zyne vorige grootheid, over verraderijen en aengekleefdheid altyd op een denzelfden toon: d'naem van Kleber en die van Grouchy werden met denzelfden klem uitgesproken. De groote goochelaers zien overal niets te bezochelen dan hetgeen zy *la bêtise humaine* noemen. Een bewys hiervan zyn de verschillende tydingen welke Baes Louis nu onlangs by den inval der Piemontezzen naer Rome zond.... Heer Thouvenel schreef op bevel van den Baes deze woorden aen Heer Gramont te Rome. « Zegt aen den Paus dat de Fransen zyne staten zullen bevryden van eenen inval der Piemontezzen. » Generaal Lamoriciere, te edelmoedig om dusdanige woorden als kullagie op te nemen, gaf gehoor aen Antonelli die hem deze depeche overbragt. Vier-en-twintig uren later schreef Thouvenel zóó: « gy moet de woorden van gisteren niet op de letter aennemen; denkt dat gy ze niet ontvangen hebt.... Ik had de inzigten van den keizer niet goed begrepen » .... Zoo belooft en bedroeg hy den Paus en leidde generaal Lamoriciere op het ys. De Piemontezzen kwamen onverwacht en ongehoed de pausselyke staten binnen. Voegt daer nog by, om Machiavel en Tartuffe te volledigen, de volgende depeche aen Cialdini gezonden: « Ziet toe dat gy in de papieren van Lamoriciere de stukken kunt weghrygen, waerin staet dat Frankryk hulp aen de pausselyke troepen beloofde. »

Wat zegt gy nu? Is baes Louis geen behendige speelman? Alle middelen zyn hem goed om zyn einde te bereiken. Wie weet of hy denzelfden dag weer geenen brief den Paus heeft eighandig toegezonden met deze onderteekening: *Votre dévot fils: Uw godsdienstige zoon!* En Lamoriciere, dat edel hart, die grootsche krygsmann, de glorie van Frankryk, zoekt hy doen door te gaen als lid van republikeansche samenweeringen tegen Frankryk en tegen de belangen van Rome!?!?

Wy houden het staende: baes Louis veracht zyne medemenschen.

T is al kullagie wat hy doet;
T is al kullagie wat hy spreekt,

Al apereijen wat hy doet:
Machiavel heeft hem gekweekt.

De mogendheden van het Noorden gaen zich nu, zoo het schynt, te Warschau vereenigen en middelen voor de rust der landen beramen. Maer dat is ook kullagie! Rusland dat over eenige jaren nog nonnen radbraekte en den catholyken godsdienst heden nog uit zyne staten zoekt te houden; Pruisen waer nog de protestanten tegen Rome woelen, zouden Europa helpen bevredigen!?! Kullagie! Pruisen droomt het bezit van Duitschland; Rusland droomt nog Constantinopelen, en Oostenryk eene versmelting en beheersching van zyne verschillende nationaliteiten. Eenieder zal daer weer over zyne eigene keuken spreken, en daermeê amen tot vorder orde.

Maer iets dat boven alles uitpraelt is de heerlyke aanspraak van den Paus. Tusschen alle die leugens, dat bedrog, die mynedigheid, die eigenbaatzucht der tegenwoordige kroonslepers verheft de waarheid hare heldere stem, om de onheilen te voorspellen die eens de judassen van het politiek te beurt zullen vallen en den nek breken. Nu miskennen zy regt en rede; er zal ook eens een tyd, een 95 komen, waer de volken, voortgezweept door het communismus, den kroondragers zullen torjoelen: nu is het uwe beurt! *Saute pailasse!*

Laet ze dan maer roepen:

Vite un Congrès!

Deux, trois Congrès!

Quatre Congrès!

Cinq Congrès, dix Congrès!

Het volk zal hun antwoorden: *Saute pailusse!*

je, nam het tusschen beide armen, en gevogd van hare twee andere kinders, ging zy de H. Maegd in de kapel van het paleis over hare magtige bescherming bedanken; want zy had den vyand verwyderd op het oogenblik dat Satan hem de vryheid wedergaf.

Dona Maria was gelukkig door die tyding, en betuigde het door uitboezemingen die de maet van hare uitgestane kwellingen betoonden. Zy omhelste hare kinders met eene soort van begeestering, stortte tranen, en scheen tot het leven teruggekeerd sedert dat dit zoo verschrikkelelyk en ingebeeldt wezen, dat uit de hel scheen op te dagen, dezelfde lucht als zy niet meer inademde. Op het einde dezes dags dronk zy met opene longen de verfrisschende en geurige avondlucht aen een der smalle en lange vensters des kasteels; een was open tegenover eene dreeft mirten- en grenaeboom, met wier schoone appels de kinders in den tuin zich vermaekten en speelden. Deze dreeft geleidde naer den hoogsten top der vesting welke den Alcasar omringt. Maria had haer jongste kind dat tusschen hare armen ingeslapen was, in de wieg gelegd; en ziende haren vader, haren schoonvader en haren man ernstig met het omberspeld bezig, liet zy zich door de verkoelende frisheid van eenen schoonen herfstavond verleiden; zy nam hare kleine Laura by de hand; het jongetje huppelde vooruit, en weldra gevoelde en deelde zy de zoo opregte en woelige kindervreugde.

Wordt vervolgd.

Wy lezen in eene korrespondentie van Parys het volgende, dat niet zonder belang is :

Al de katholieke bladen hebben uitleggingen gevraagd aen het fransch gouvernement over de verbindingen welke de officieele agenten te Rome genomen hadden, door aen den Paus, aen kardinael Antonelli, aen generaal de Lamoricière te verklaren, dat Frankryk aen de Piemonteezen niet zou toelaten, dat zy de Pauselyke grenzen oertrouwen.

L'Ami de la Religion, met den officieelen tekst van het *Journal de Rome*, met de depeche van kardinael Antonelli, met het dagorde van generaal Lamoricière gewapend, heeft meer dan eens vragen gedaan die zonder antwoord zyn gebleven. Dat is een geschiedkundig punt, hetwelk echter moet opgehelder worden, en de komst van generaal de Lamoricière zal misschien enig licht over die kwestie werpen.

In afwachting dat de generaal zelf het woord neme, kan men reeds eenige inlichtingen bekomen, die kostbaer zyn.

Het blad *le Monde* kondigde gisteren eene korrespondentie af van eenen persoon, die ooggetuige is geweest van de gebeurtenissen van Castellidardo. In dezen brief leest men het volgende : « Tegen den middag stapten wy te Fologno af. « Het was een merktdag. De volksmenigte verdrong zich in « de straten. Op de hoeken der straten was eene plakkaert, in « groote letters gedrukt, vastgemaakt. *Men las er dat generaal de Goyon op marsch was om de Pauselyke troepen « met 25,000 man en 48 kanons te komen helpen.* »

Een weinig verder zegt dezelve getuige :

« Ik zag de edele generaal Pimodan aen eene herbergtafel « gezeten. Kaerten lagen voor hem open. Generaal de Lamoricière had hem mededeeling gegeven van de depeche van « *M. de Gramont aen den konsul van Ancona.* »

Eindelyk. De vrywilligers van het Pauselyke leger, in Frankryk teruggekomen, hebben den tekst meêgebragt van die depeche, zoo gelyk ze hun den dag vóór den slag van Castellidardo werd mededeeld. Die depeche luidt als volgt :

« Rome, 7 september. Generaal, ik verwittig u dat de PIEMONTSEEN DE ROMENSCH-STATEN NIET ZULLEN BINNENTREKKEN « en dat 20,000 Franschen de verschillende versterkte plaatsen van deze Staten gaen bezetten. Neem dus al uw « voorzorgen tegen Garibaldi. »

De lafhartige dagbladen die het durven begaen hebben van den generaal de Lamoricière en zyne moedige wapengenoeten te bespotten en te beleedigen, bevinden zich in eenen valschen toestand : alwie in het liberaal kamp een rechtschapen hert voedt, verdedigt de pauselyke soldaten met de grootste deftigheid ; in Frankryk namelyk, staet de openbare denkwijze zoo hevig op tegen de lasteraers, dat niet een van hen het zou durven wagen van in het bywezen van officieren die de Lamoricière kennen, hunne beleediging te herhalen. Alle de eerlyke lieden zyn het eens om eene welverdiende hulde toe te brengen aen de dapperheid van het zoo onlangs daargesteld pauselyk leger, en zy laken ten hoogsten het fransch gouvernement, dat geene maetregels genomen heeft, het zy om de moordery door de Piemonteezen gepleegd te beletten, het zy om herstelling te eischen van den generaal Cialdini, die zoo lafhertig eene der glorieën van het fransche leger gelasterd heeft.

'T is als tolk van dit gevoelen dat de *Revue des deux-Mondes*, een zeer liberaal tydskrift, een schoon artikel afkondigt, aen 't welk wy het volgende ontleenen :

« Het schynt dat het pauselyk gouvernement, zegt de *Revue*, zich aen hulpe verwacht heeft. Die hoop, welke de generaal de Lamoricière ook koesterde, geeft de uitlegging van hetgene er gebeurd is. Het verleden jaer, wanneer de Oostenrykers een einde stelden aen de langdurige onderhandelingen die plaets grepen voor den laetsten oorlog en een ultimatum naer Turyn zonden, gaven zy aen Piemont dry dagen tyd om zich te beramen, en het engelsch ministerie, eene uiterste pooging doende ten voordeele des vredes, verkreeg eenen langeren uitstel. De ongelukkige Paus en zyn dapper generaal hebben zelfs het voordeel van eene voorafgaendelyke vermaning en van eenen uitstel van eenige vier-en-twintig uren niet gehad. Piemont heeft voor Frankryk de toegevendheid niet gehad welke Oostenryk voor Engeland betoonde. De overweldiging heeft zelfs de antwoord niet afgewacht van het pauselyk gouvernement aen het gebod van het piemonteesch kabinet.

« De generaal de Lamoricière heeft eene wondere werkzaamheid moeten aen den dag leggen, om met eenige troepen in Ancona te dringen en de eenige duizende jonge soldaten te vereenigen, welke hy met eene wanhopige deftigheid aendreef tegen de sterke piemontesche standplaetsen van Castellidardo. Met ervarene krygsvlieden ware deze aenval misschien gelukt, maar zou toch maar eenige dagen den wederstand van Ancona verlegd hebben. Zoo als men voorzien kon, heeft de ongenoegzaamheid der soldaten het krachtig opzet van den dapperen krygsmann verraden. Een afkeeringsaenval, die hy aen het garnizoen van Ancona gehoden had, heeft geen plaets gehad ; zyne italiaensche bataljons hebben hem niet ondersteund.

« Met een duizendtal mannen heeft hy het zegenpralend leger niet kunnen doordringen ; maar het grootste getal dergenen die hy met hem had willen medeleiden, het grootste deel der dappere franco-belgische vrywilligers, die zoo weerdyg in dit gevecht de eer van hun geslacht verdedigd hebben, van die *huersoldaten* (zoo Piemont hen noemt), die zoo goed door hunnen heldenmoed aen de vyandyke beleediging geantwoord hebben, waren dood, gekwetst of krygsgevangenen.

« In sommige dagbladen slagtoeffert men aen den eersten piemonteschen kaporaal den geredsten eene faem welke het puik van ons leger zoo lief heeft. Doch, by een zoo schandig schouwspel, wat moeten degenen niet gevoelen die, by de bestorming van Constantine, waer hy de eerste aenvallingskolom geleidde, hem in de uiterbersting eener myn zagen verdwynen ? Een groote krygsmann van onzen tyd, een man die de dood in den Krim is gaen zoeken, een aen ons leger dierbare naam, Aynard de la Tour du Pin, heeft in dit tydskrift zelve den glorieryken slag verhaeld en dit in de schoonste voegen welke wy ooit gelezen hebben en die men nog met vertroosting herleest.

« Wat moeteu degenen peizen die met hem bevel voerden, die onder zyn bevel stonden in den veldslag van july ? wat gevoelen eindelyk degenen die niet vergeten hebben dat in onze schrikkelike gevechten van Parys, in july 1848, het de generaal de Lamoricière was die, met den generaal Cavaignac en te midden zoo vele ter dood gekwetste officieren, de maetschappy verdedigd en gered heeft ?

« Maar de ware denkwijze van een land, degene die telt en met welke men rekenen moet, deze die de ware en bestendige conscientie eener natie is, vergeet geenszins de zuivere glorieën, de eerlyke diensten, de edele krygsbroederlykheden dit slag van bloedverwantschap die de kinders van hetzelfde vaderland vereenigt, en die men door het hert gevoelt trillen op het zigt van eenen doorluchtigen burger, die zich met gelatenheid en door pligt heeft blootgesteld aen de beleediging van het lotgeval. »

STERFGEVAL.

Op 8 October is alhier overleden in den ouderdom van 71 jaren de Heer Ridder Joannes-Theodorus-Ferdinandus-Leopoldus de Menten de Horne oud-meijer der gemeente Corthys en Niel, oud-lid van het ridderlyke orden der provincie Limburg, oud-burgemeester der stad St.-Truiden, en oud-arrondissement-kommissaris van Hasselt.

Zyne haestige dood heeft aller harten benepen, terwyl men zich de uitstekende diensten herinnerde welke de overledene in zyne besturende loopbaen bovenal den burgers bewezen heeft. Opreghheid, regtraedigheid hebben het leven van den goetdartigen en behulpzamen Ridder gekenschetst ; en het is nog met een innig genoegen en met een gevoel van dankbaerheid dat men van M. Ridder de Menten de Horne spreekt, als men zich de groote diensten te binnenroepet welke hy als burgemeester aen onze stad bewezen heeft.

Voorstaender van de belangen der burgers en van het openbare welzyn vergat hy de zyne, en gebruikte hy zyne uitgestrekte administratieve kennissen om de intresten en den bloei onzer stad te bewerken en is er ook ten volle in geslaegd Ook betreuren wy zyn haestig afsterven, en zullen wy, in alle omstandigheden, onze verkoochtheid en onze dankbaerheid aen de edele familie van den ons zoo duerbaren en diep betreunden heer de Menten blyven hetoonen, en ons tot eenen pligt en tot genoegen rekenen haer onze belangen toe te vertrouwen.

Officieele besluiten.

By koninglyk besluit van den 22 september, is M. Boelen, priester, benoemd door den bisschop van Luik, toegelaten om het godsdienstige onderrigt te geven in de middelbare school van St.-Truiden.

Verschillende Tydingen.

Men schryft ons uit Hasselt, 15 oktober.

Gisteren avond by het aankomen van het konvooi van Maestricht was gansch de stad in rep en roer. Een nieuwe machinist, naer men zegt, had den stoom niet ingehouden en kwam in volle vlugt de statie zoo ver ingereden, dat het machien aen eene gegravene diepte derailleerde. De daeropvolgende wagons, met koopwaren geladen vlogen den eenen over den anderen en werden letterlyk verbryzeld. Gelukkiglyk hebben wy geene ongelukken te betreuren omdat de reizigers wagons verre van achter aen den langen trein hingen. De machinist en de stoker hebben de tegenwoordigheid van geest gehad op het gunstige oogenblik van het machien te springen en zyn er zonder ongeluk van afgekomen.

— M. J. Ghysens, zoon van M. Ghysens, oud-schepen van Hasselt was in het franco-belgische korps dat in het gevecht van Castellidardo zoo dapper gestreden heeft. Hy bevindt zich onder de gevangenen te Genua en heeft zyne terugkomst in zyne familie aengekondigd.

— Men schryft ons uit Tongeren, 10 oktober.

Twee manspersoonen hebben verleden nacht zoeken by den heer Gineau, koopman in granen, buiten de Maestrichter poort te Tongeren, binnen te dringen en hebben sterk aen het slot gevrongen dat het bloed op de deur hing. Zy zyn door het opstaan van eene der persoonen van het huisgezin op de vlugt gegaen.

Sedert eenigen tyd hoort men van verscheidene diefstallen welke zich plegen op den steeweg van Tongeren naer Maestricht. Jammer is het dat, niettegenstaende de waakzaamheid der politie, men de daders niet kan achterhalen.

— Men schryft uit Lummen.

Een groot ongeluk is dysdys na middag in onze gemeente voorgevallen. De dokter Moons, gekend in België en hy den vreemden door zyne kunde in de kankerheelingen en door het geheim welk hy bezat tot de geneezing van die schrikkelike ziekte, heeft zich ten dry uren door den kop geschoten. Men verliest zich in gissingen oopen de wanhopige daed.

Eenige stonden voor de gruwelyke zelfmoord onderheid hy zich vriendelyk met eenen vreemdeling die hier zyne vrouw volmaekt van den kanker genezen kwam terughalen. Eensklaps eene noodwendigheid voorgevende, gaet hy uit ; dry of vier seconden daarna hooren zy de losbranding eens geweurs ; natuerlyk liepen de twee vreemdelingen naer de deur van de kamer, openen ze en zien den ongelukkigen dokter van de trappen rollen, het hoofd te plette geschoten.

Geheel Lummen is in beroerte gekomen by het vernemen diens vreedens doods. De vermaerdheid van M. Moons trok hier dagdelyks naertoe eene groote menigte niet alleen uit België maar uit den vreemde.

Tot overmaat van ongeluk heeft men byna de zekerheid dat hy zyn kostelyk geheim in het graf meegenomen heeft.

— Men schryft uit het kanton Couvin, den 8 oktober :

Gisteren waren de trappisten by Chimay bezig met den avonddienst in hunne kerk te zingen, toen zy eensklaps een groot gedruisch van den kant der sacristy hoorden. Er werd bevonden dat dit gedruisch voortkwam van den val eens stuks houtwerk, veroorzaekt door eenen brand die gelyktydig in den klokkentoren, in de sacristy der kerk en in eene der slaapplaetsen van het klooster ontstien was. Weldra deelt het vuur zich mede aen het overige van het houtwerk, dat in eenige uren eene prooi der vlammen werd.

Op het eerste gerucht der ramp, is er hulp aengebragt uit de naburige dorpen, en inzonderheid uit Chimay, en men is er in geslaagd om het vuur te blussen in het klooster en daerdoor dit laetste voor eene volkomene vernieling te behoeden. Al de kostelyke meubels der kerk hebben kunnen gered worden, met uitzondering van het prachtig hoofd-altaer, en gewrocht van den beeldhouwer Marchand te Brussel, door M. den prins de Chimay ten geschenke gegeven. Van de kerk zelve is er niets dan de muren overgebleven.

Het *Journal de Charleroi* berigt ons dat de brand der abdy van Forges by Chimay aengestoken is door een trappist, den genaemden Hugot, die zich daertoe van phosphorieke solferstokkens bediend had. In den toren had hy eenen hoop strooi en in de sacristy eene kas welke de priesterlyke kleedingstukken bevatte, in brand gestoken, zoodat de brand welhaest eene groote uitgebreidheid aennam en alle pooging tot blussching in de kerk zelve nutteloos was. De misdadiger is door de trappisten zelve aengehouden, welke hem vervolgens aen de gendarmen hebben overgeleverd. Men zegt dat de beweegreden tot die schrikkelike misdaed te zoeken is in de zucht om zich te wreken op den bestierder, die hem des morgens in tegenwoordigheid der andere monniken gestreng berispt had.

— Men schryft uit Antwerpen, 5 October :

De wachter Panwels vond eergisteren morgend, rond 8 ure in eenen booihopper op de wandeling langs den yzerenweg eene vrouw van rond de 50 jaren, die blykbaer den nacht in 't hooi had doorgebragt. By 't omzetten van 't hooi kwetste de wachter haer zelfs lichtelyk aen 't been, wyl zy gansch on-

dergestopt lag. De vrouw of het meisje sprak geen enkel woord maer verwyderde zich. Aen een tweede hopper gekomen, vond de wachter haer daer weer inliggen, en alsdan bemerkte hy, dat zy op 't punt was een kind ter wereld te brengen. Men ging de politie verwittigen, die met eene vigilant de ongelukkige naer 't gashuis deed voeren. Die vrouw scheen van Vlaenderen gekomen te zyn, om hier de wereld wettig of onwettig te vermenigvuldigen. Zy was bloedvoets doch had hare koussen byeengebonden op den rug.

— « Niet steeds is de liefde bestendig van duur,

« Hoe fel zy den boezem doet jagen, » heeft Tollens gezegd, en dit is eene waarheid die door de dagelyksche ondervinding bevestigd wordt. Men trouwt zoo lichtzinnig, zonder eens te denken dat het voor 't leven is. Als men vrydt zyn 't honing en roosjes, die niet zelden kort na de bruiloft veranderen in gal en pissebloemen. Een lief is een siroopen broodje, maer hoe gauw is er de siroop niet afgelekt ? dan komt de kat op de koorde, dan worden de deugden gebreken, de man laet zyne lip hangen, de vrouw laet alles hangen, en als het verstand en de gezonde reden het lek niet weet te kalfaten met geduld en onderwerping, dan zinkt het huwelyksbootje al dieper en dieper, zoo dat de beide echtgenooten soms verpligt zyn van over boord weer in 't vrye water te springen om niet mede te verdrinken.

Aen zulke voorbeelden schynt het thans niet te ontbreken in Antwerpen, als 't waer is wat wy vernemen dat er niet minder dan 11 aenvragen tot echtscheiding op ons parket liggen. Van die 11 kwade huwelyken zyn er 7 in 1860 gesloten.

Wat ongelukkig jaer voor de trouw en oprechtheid !

Aengelegenheden van Itallie

Het *Dagblad van Rome* meldt dat kardinael de Angelis, aertsbisschop van Fermo, den 28 september in zyn paleis is in hechtenis genomen. De kardinael, verzeld door eenen piemonteschen officier, is naer Macerata vertrokken. Hy zal, naer men zegt, naer Turyn gebragt worden.

De Heilige Vader heeft van de geloovigen 1,600,000 kroonen gekregen ; deze som is bestemd om in de behoeften der pausselyke schatkist te voorzien.

Men schryft uit Milaan 5 oktober, aen de *Triester-Zeitung* : « Men maekt op de grenzen van Sarooije toebereidselen voor het logeren van 40 duizend man ; in Piemont zelve en in Lombardie maekt men toebereidselen voor de ontvangst van aenzienlyke krygsmagten ; te Milaan alleen zou men er des noods 50 duizend kunnen logeren. Een aenzienlyke voorraad van granen en ryst wordt door de Franschen aengekocht en in uitgestrekte byzondere magazynen opeengestapeld, en eerlang zullen er hier fransche officieren of ambtenaer aenkomen, om den toestand der bevoorradingen te onderzoeken en nieuwe kontrakten te sluiten. »

Men leest in de half officieele *Opinione* van den 7 oktober : De correspondentien uit Napels van den 5, geven inlichtingen over het gevecht hetwelk den 1 oktober tusschen de garibaldisten en koninklyke troepen plaets had.

Het nauwkeurige cyfer der verliezen is nog niet gekend. De gematigste berekeningen brengen dezelve op 5,500 aen beide kanten, hierin begrepen de dooden en gekwetsten. Andere brieven spreken van 7 tot 8,000 man, welke buiten gevecht zouden gesteld zyn. De garibaldisten hebben overigens 5 kanons, welke zy verloren hadden, hernomen en er zes andere op de koninklyke troepen overmeesterd.

Een andere brief aen de *Monimento* over het zelfde gevecht gezonden, meldt het volgende :

Men zegt, dat generaal Garibaldi lichtelyk gekwetst is. Zyn leger is verzwakt in plaets van aen te groeijen. Het is hem onmogelyk iets grootich tegen Gaëta te ondernemen.

« Den 3 oktober was de stad Napels rustig. Men vroeg standvastig de inlyving. De republikaensche aenstokers veroorzaken eenige vrees ; doch zy zullen door de menigte overheerscht worden.

« De telegrafische linie, welke dezer dagen tusschen Napels en Turyn onderbroken was, is hersteld. »

Men schryft uit Rome, 4 oktober.

« Den 17 sept. des avonds had de eerw. pater Fulconis, rektor van het kollegie der jesuïeten te Lorette, zoo leest men in eene korrespondentie, de laetste biecht van de Pimodan ontvangen, en hem des ochtends vroeg daeropvolgende de H. Communie, zoo ook aen generaal de Lamoricière, uitgekeert.

« Deze twee mannen, die de dood voor eene zoo edele en heilige zaak gingen trotseren, hadden hunne degens laten zegenen.

« De wreedheid der piemonteezen op het slagveld, zoo meldt de korrespondentie verder, was afgryselyk. Cialdini tracht ze aen de pauselyke soldaten te wyten. Maer de piemonteezen zeggen dat zy bevel hadden om al de Franschen te dooden, en Cialdini verhaelde openlyk dat hy te Chambéry verzocht was geworden de Franschen niet te laten ontkomen, en vooral de adelyken.

« Overigens zeggen de Piemonteezen algemeen, dat zy naer Rome gaen op bevel van Napoleon. Schroomvalligen zeggen : « Wy gaen naer Rome, maer wy zullen er uit wederkeeren ! Snoevers zeggen : O ! wy zyn reeds in den ban geslagen, 't is eene uitgemaekte zaak. » Wat er ook van zy, men beweert dat Piemont slechts een werktuig is, bestuurd door eene in de duisternis verborgene hand, welke aller blik geeredelyk herkennen kan. Niets kan deze overtuiging vernietigen, en indien, door eene politieke wending, welke men te Rome niet wenscht, wyl het aen anderen behoort om den wezenlyken toestand te veranderen, de fransche keizer er toe overging, om de bouwvallen, door hem veroorzaekt, te herstellen, niemand van Europa zou hem willen gelooven. »

LAETSTE TYDINGEN.

Men leest in eene korrespondentie van den *Indépendance* : De brieven uit Home van den 6 dezer lated geen twyfel meer over de inzigten van den Paus. Hy heeft zyn vertrek maer uitgesteld, en wil altyd wat hy gewild heeft ; men zegt van hem dat hy de hardnekkigheid van de zachtmoedigheid bezit. Hy doet al zyne toebereidsels gereed maken om Rome en dat nog in het openbaer te verlaten.

Men vernemt dat generaal de Lamoricière, welchen, na het bekomen zynere vryheid, men reeds naer zyne goederen in Frankryk geloofde, te Marsilie scheep gegaen is naer Civita en Vecchia. Men beweert nat de vermaerde Generaal reken-schap en uitleggingen gaet vragen den M. Goyon en aen M. Gramont over de depeche welke hy aenzag als eene *bescherming* tegen de Piemonteezen, en welke hem, te meer, de aankomst meldde van 20,000 fransche *hulptroepen*,

BURGERLYKEN STAND DER STAD SINT-TRUIDEN

Aengiften van den 10 tot den 12 Oct. 1860.

GEBORTENS.

Mannelyk 1. — Vrouwelyk 0.

HUWELYKEN.

Menten, Petrus, met Messens, Josine.

OVERLYDENS.

Dieprechs, Maria, zonder beroep, ond 50 jaren, jonge dochter, (hospitaal.)

0 kinderen onder de 7 jaren.

MARKTPRYZEN DER GRANEN.

ST.-TRUIDEN, 6 Oct.

Tarwe	100 kil.	54—54
Koren	" "	20—74
Haver	" "	19—30
Garst	" "	25—40

ST.-TRUIDEN, 10 Oct.

Tarwe	100 kil.	54—54
Koren	" "	20—74
Haver	" "	19—30
Garst	" "	25—40

THIENEN, 9 Oct.

Tarwe	100 kil.	00—00
Koren	" "	20—40
Haver	" "	20—30
Garst	" "	22—00

TONGEREN, 4 Oct.

Tarwe	105 kil.	52—00
Koren	94 "	19—00
Haver	75 "	15—50
Garst	95 "	21—00

LEUVEN, 8 Oct.

Tarwe	100 kil.	55—56
Koren	" "	20—85
Haver	" "	21—24
Garst	" "	25—38

AELST, 6 Oct.

Tarwe	hect.	24—60
Koren	" "	14—41
Haver	" "	08—96
Gerst	" "	12—63

HASSELT, 9 Oct.

Tarwe	100 kil.	51—30
Koren	" "	19—40
Haver	" "	18—00
Garst	" "	22—00

LUIK, 8 Oct.

Tarwe	105 kil.	57—00
Koren	94 "	20—50
Haver	150 "	51—00
Garst	94 "	22—25

DIEST, 10 Oct.

Tarwe	hect.	00—00
Koren	" "	00—00
Haver	" "	00—00
Garst	" "	14—40
Aerdappelen den zak	7—00	

MECHELEN, 6 Oct.

Tarwe	100 kil.	52—39
Koren	" "	21—41
Haver	" "	21—26
Gerst	den hect.	14—00
Aerdappelen den zak	7—00	

Groote verkoop van gezaegd Eiken, Dennen, Wit en Canada Hout.

Maendag 15 October 1860, om 2 uren zeer precies na middag, zullen HENRI COUNE en LAURENS DEGRAS, ter plaatse, ten meestbiedende en op credit voor de Notarissen DELGEUR en VANHAM verkoopen :

Eene groote kwantiteit Eike planken, Kwartier, Kuipers-hout, Schutsel en Bruggen, vele Denne planken, Wit- en Canada-berd.

Het al liggende by hune wooning gestaen te Sint-Truiden buiten Stapelpoort, tegenover de statie van den yzerenweg.

Verkoop van

AKKERLANDEN

te Sint-Truiden.

Op Maendag 15 October 1860, ten 2 uren na middag, ten herberge van Joseph Bamps te Sint-Truiden op den Graen-merkt, zal Joanna-Maria MATHYS van Sint-Truiden, publiek en ten meestbiedende door den Notaris COEMANS doen verkoopen :

1° 26 aren 15 centiaeren Akkerland, gelegen onder Sint-Truiden, boven de Wolverdelle, kort by den Leeuwer-weg, palende madame de weduwe Portmans, Godefridus Lenaerts, Guiliam Bogaerts en de representanten van mev. Loyaerts.

In pacht by Parmentier

2° 47 aren 96 centiaeren Akkerland, gelegen te St.-Truiden buiten Brusthempoor, tusschen den steenweg op Luik en den genen op Tongeren, palende de heer Bertrand in 2 kanten, de erfgenamen Missoul en Carlens en den Jonkheer De Crefft.

In pacht by Henricus Coninckx.

Openbare Verhuring.

De Notaris COENEN, te Geetbetz, zal openbaarlyk aen de meestbiedende op Woensdag 17 October 1860, om 2 uren na middag ten huis en herberg van Benedictus BUVÉ, te Dormael, aanbieden te verkoopen, het Kasteel van Dormael, bestaende in Woonhuis, Stallen, Koetshuizen, Schuer Broeykassen, Lusthof, Vyver, Moeshof, Weide en Boomgaard, samen groot ontrent dry hectaren gestaen en gelegen te Dormael, palende den steenweg van Brussel naer Luik, de Molenbeek, en den weg van Zout-Leeuw naer Landen.

Alles achtervolgens conditien alsdan voor te houden.

Schoone Vetweide onder Zout-Leeuw te koop.

De Notaris COENEN te Geetbetz, zal openbaarlyk aen de meestbiedende in twee zittingen te koop veilen :

Eenen hectaer 40 aren 55 centiaeren Vetweide, gelegen tegen het Solveld onder Zout-Leeuw, palende jufvrouw Josephina Fineau, de heer Griffier Beckers, d'erfgenamen van wylen jufvrouw Maria Goossens en den weg.

Hier over zal men de zittingen houden ten huis en herberg van de heer Zenon Coenen te Zout-Leeuw, Te Weten :

De eerste op Woensdag 17 October (1860.
En de tweede op Woensdag 24 October
Telkens om 1 uer na middag.

De conditien en titels van eigendom berusten ten kantoor van gemelde Notaris Coenen.

Verkoop van Meubelen, Beesten, Akkerbouwers en Schrynwerkers-gerief op de heide onder Neerlinter.

De Notaris COENEN te Geetbetz zal van wegen de weduwe en erfgenamen van Michael Bollen, openbaarlyk aen de meestbiedende op Donderdag wezende 18 October 1860 om 10 uren voor middag, ten sterfhuis gestaen op de heide te Neerlinter, aanbieden te verkoopen op credit.

1° Een schoon en goed Werkpeerd.
2° 2 melkkoeijen en eenen vollen Eersteling, en een vet verken.

3° 1 kar, ploeg, egge en ander getuig.
4° Een party schrynwerkers en timmermans gereedschap en eike hout.

5° Meubelen zooals stoelen, tafelen, schaprayen, ledekanten, koper, tin, yzerwerk en nog meer andere voorwerpen te lang om te melden.

Alle de koopen onder de 5 franken dadelyk te betalen. Alles achtervolgens conditien alsdan voor te houden.

Openbare verkoop by licitatie van een Huis met Hof te Ransberg.

De Notaris PARDON, te Zout-Leeuw verblyvende, als daertoe aangesteld by vonnis van de Regtbank van Loven den 17 September 1860, zal, ingevolge de wet van 12 juny 1816, openbaarlyk verkoopen, met winst eener premie van een ten honderd op het beloop der voorafgaendelyke toewyding :

Een Huis, zynde eene herberg en winkel, met hof, schuer en stallingen, groot 16 aren 25 centiaeren, gelegen op den Ransberg onder Neerlinter, over de kerk, regenoten Henri Vanden Berghe in twee zyden, Andreas Janssens en de straat; gans bewoond door L. Mathues-Mano, herbergier.

Dit goed word verkocht voor vry en onbelast van alle Renten en grondpandige inschryvingen.

ZITTINGEN.

Voorloopige toewyding, Donderdag 18 October (1860.
Eindelyke verkoop Donderdag 25 October
Telkens om 2 uren na middag.

Ten huis en herberg van d'heer L. Petit-Jean, te Zout-Leeuw.

Openbare verkoop van Huismeubelen, Akker-getuig en Hoorn-beesten te Ransberg.

Dezelfde Notaris PARDON, zal op Vrydag 26 October 1860, om 1 uer na middag, ten sterfhuize van JAN MAHO op den Ransberg, openbaarlyk aen de meestbiedende verkoopen :

Allerhande Meubels en mobiliare voorwerpen, zoo als : tafels, stoelen, schappraeijen, twee staende horlogien, koper en yzerwerk, enz.

Het akker-getuig bestaende in kar, ploeg en egge. Een koei en een rund.

De verkoopinge gebeurt op credit mits borgstelling. Verdere onderrigtingen te bekomen ter studie van genoemden notaris Pardon, in de Ridderstraat te Zout-Leeuw.

TE HUREN

het schoon HEEREN-HUIS, met engelschen Hof en Boomgaard, van wyle Mevrouw De Succa aen de kerk te Rummen.

Zich te bevragen by M. Dekers, secretaris te Binderveld.

MEN VRAEGT :

eenen SMIDS-GAST by Joannes-Fredericus Duvivier tot Cortenbosch.

BERIGT.

By H. VANDERGETEN, Luiksche-straat N° 84 te Sint-Truiden, kan men bekomen alle soorten van TONNEN.

BERIGT.

Men vraegt eenen goeden KOPERSLAGERS-GAST, en ook bekwaem om in de Stokereijen te werken.

Zich te bevragen op het bureel van dit blad.

TE KOOP :

Een SIROOPKETEL en AZYN-PERS.

Zich te bevragen op het bureel van dit blad.

TE KOOP,

Eene groote en eene kleine MEELBUIL.
Zich te adresseren by J. De Cocq, Verkens merkt.

BERIGT.

Te bekomen by JOSEPHUS PLEVOETS in den barier te Metsteren (St.-Truiden.)

Extra goeden Brand aen 85 fr. par waggon, par halve wagon 41 fr. 50, vierde waggon 21 fr., par mut 90 centiemen.

Magazyn van Kolen en Gruis.

P'Hoir, Zoon en Zusters,

woonende by den heer hunnen vader, chef der statie van den yzeren-weg, Thienschen steenweg, n° 61, te St.-Truiden.

hebben de eer U te laten weten dat hun magazyn altyd rykelyk voorzien is van KOLEN en GRUIS tot gebruik der byzondere huizen, der brouwerijen, stokerijen, kareelbakkeryen, enz. en dat hetzelfde niets te verlangen laet hetzy voor den goede waer, hetzy voor den goeden koop.

Door de vele zendingen welke zy elken dag ontvangen uit de koolkuilen, kunnen zy hunnen brand aen eenen prys laten waertegen het moeijelyk is op te komen.

De kooplieden in 't klein zullen nog altyd eene prysvermindering blyven genieten.

Men kan den brand krygen per koffer, of per waggon, halven waggon en kwart waggon, en ook in grootere kwantiteit, zoo men zulks verlangt.

Zy gelasten zich insgelyks met den brand tot aen de huizen te voeren en ook met hem daer op zyne plaats te brengen.

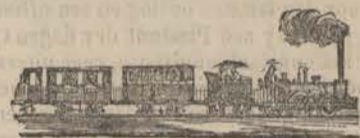
Zy zullen niets verzuimen om uwe gunstige voorkeur te verdienen.

HENRI COUNE,

koopman in kolen en berd.

heeft de eer het publiek kenbaer te maken dat by hem te bekomen zyn; allerhande soorten van Berd in without en canada van alle dikte en lengte, als ook timmerhout, kepers, daklatten, brandhout, blauwe en roode pannen, eerste kwaliteit, kolen en gruis, per wagon, halve wagon, vierde wagon en achste wagon; vet om de voituren te smeeren :
alles aen civiele pryzen.

Hy gelast zich, als men het verlangt, van de brandstoffen aen de huizen te leveren.

VERTREK-UREN VAN DEN YZEREN-WEG.

8 uren 11 min. s'morg. - van Sint-Truiden naer

Velm. — Landen. — Esemael. — Thienen. — Vertryck. — Leuven. — Wespelaer. — Haecht. — Mechelen. — Duffel. — Contich. — Antwerpen. — Lier. — Herenthals — Turnhout. — Vilvorde. — Brussel. — Bergen. — Quévrain. — Termonde. — Aelst. — Lokeren. — Gend. — Bruggen. — Ostende. — Kortryk. — Mouscron. — Doornik. — Gingelom. — Wareme. — Fexhe. — Ans. — Hautpré. — Luik. — Chenée. — Chaudfontaine. — Le Trooz. — Pepinster. — Spa. — Ensival. — Verviers. — Dolhain. — Herbestal. —

Expresstrain 1 uer naer middag.

St-Truiden. — Landen. — Thienen. — Leuven. — Mechelen. — Brussel. — Termonde. — Gend. — Bruggen. — Ostenden.

5 uren 40 min. s' avonds. -- van Sint-Truiden naer

Velm. — Landen. — Thienen. — Vertryck. — Leuven. — Haecht. — Mechelen. — Duffel. — Antwerpen. — Vilvorde. — Brussel. — Gingelom. — Roost. — Wareme. — Fexhe. — Ans. — Hautpré. — Luik. — Chenée. — Verviers. —

9 uren 20 min. 's morg. — van Sint-Truiden naer

Cortenbosch. — Alken. — Hasselt. — Diepenbeek. — Beverst. — Munsterbilsen. — Eygenbilsen. — Lanaeken. — Maestricht. — Meerssen. — Fauquemont. — Wylré. — Simpelveld. — Aix-la-Chapelle.

3 uren 15 min. na middag -- van Sint-Truiden naer

Cortenbosch. — Alken. — Hasselt. — Diepenbeek. — Beverst. — Munsterbilsen. — Eygenbilsen. — Lanaeken. — Maestricht. — Meerssen. — Valkenburg. — Wylré. — Simpelveld. — Aken. —

7 uren 47 min. s'av. van Sint-Truiden naer

Cortenbosch. — Alken. — Hasselt. — Diepenbeek. — Bevers. — Munsterbilsen. — Eygenbilsen. — Lanaken. — Maestricht. —

POSTWAGEN-DIENST

van Sint-Truiden naer Tongeren.

9 uren 45 min. s'morgens. — 7 uren 50 min. s'avonds.

Sint-Truiden, drukkerij van de kinderen Milis.